

2. 372

Sta

u, hverð Bændar Þond ofð
 Þarðveirslu enn, so eingent
 hverfe Skapnur nie Menn.
 a, Balde broosa, hverium
 a, sal ver Skoldan auga
 f, Bætur ha, veite hañ
 þ, synnum i Erv, vorð
 þo, med Þirding allre nu.
 þ, Gæu! Gud og Dræn,
 þafa, hvað sem til falla kann.
 Þege, lifinsame Gader enn
 Þhapp mege, yfirfalla med
 ofð i Rædum næsta, næs
 þ, sem þu virdest ofð veita,
 þurftar. Gierdeiles um ofð
 þra hiet, so mættum sýðarst
 þica þier. Amen.

ad eg mege, effa þig ríett, þ
 O Kottan blef þu vort Dags
 enn lautu oss nú í Gíde, n
 Sam þítt líed. Þannaræfnet
 Þínnun, broðurlegann Ríert
 vort Sulltinges þurfa með, í
 Elfs meðann- anded er, ad
 Þírvíft endar, hía þíer lend
 með Uvoldum, A M E S

Langardags Kvöld

size (mm)

Agtes sie Gude i hærstun
 allestændum Nægdar
 siin healeit Gandaverf, fyrer
 Hicafsed breina, hofum vier
 Lætted sie Herrens Henden
 Sied Gal, i þessum Dorgar, fæ
 vier, Eijfdaa iadder, lofsins

sama Lag.

ar! Era, Dýrd, Seidur,
Dagur Dese minnar, allar
þier vil eg Þacker vanda,
þi, Olufu allrahanda, of
E! hverfu Overdugur, er
d þu Gud alskattugur,

Þiarta, Elfunnar Þesed
g Olufu Þarta, uppgese
mier

vier, Elfsdaga iadder, lofsins
Þiedann þar Dese þver.

Þvi þad Þifu Þesed siot
giert so opt ad Þriota, mildu
moote þier, Sonar þijns Þloot
m, siotafsa þate Þilgiord mii
fu, myskuna muer, þve i Þrio
Þnda Þinning þijn, so Þud m
þun þar þunne, og Þthvarf inne
Þuggun giædd.

Þraduge Gud i Þasne þijn

Engla Syrd.

adffe Broder, sem Endurley
broder, arla falla eg enn til
leffad Broder, lauda, bira
ans lauda, gef þu miet forta
veit miet skofod nu, D minn
þu þu þu þu, en þessum Dege,
ad

De Christ Broder
Bald, Syrd, Mag

De same þatt a fongu
Deome, veitst þu

Lijted

Stafrofs=

Rber,

med

CATECHISMO,

Og fleiru Smárges.

Self Innbundet a. Jistum.

Prentað æ

Hoolum i Hialltadal,

Af Gudmunde Jons Synne,

Ár 1782.

Blijda Barn adgandu,
Bookstafina an Tasar,
Grant ad muna, sw Mienten,
Minner pig æ ad finna,
Øu Adfærde an Villu;
Andartaðs Teikn hvar standa,
Gløggst skaltu og gjørta vakta,
Good tem pier Lestra Gliooden

Þetta i Þanka loattu,
Þier, Barn, jafnast vera,
Lestur þinn þa með Listum,
Lijder heyra um sijder.
Otta Guds æ pier settu,
Ad æfa, so vare Giesan,
Aller þa Giarða af øllu,
Arna goods sljku Barne.

Stafröfed.

A **a** **B** **b** **C** **c**

D **d** **E** **e** **F** **f**

G **g** **H** **h** **I** **i**

K **k** **L** **l** **M** **m**

N **n** **O** **o** **P** **p**

Q **q** **R** **r** **S** **s**

S t **U** u **V** v

X x **Y** y **Z** z

O p **Q** q **R** r **S** s

A a **B** b **C** c **D** d **E** e

A a **B** b **C** c **D** d **E** e

A a **B** b **C** c **D** d **E** e

A a **B** b **C** c **D** d **E** e

F f **G** g **H** h **I** i **K** k

F f **G** g **H** h **I** i **K** k

F f **G** g **H** h **I** i **K** k

F f

F f G g H h I i K k

ſ l m n o p

ſ l m n o p

ſ l m n o p

L l M m N n O o P p

Q q R r S s T t U u

Q q R r S s T t U u

Q q R r S s T t U u

Q q R r S s T t U u

V v W w X x Y y Z z

V v W w X x Y y Z z

V v W w X x Y y Z z

V v W w X x Y y Z z

V v W w X x Y y Z z

V v W w X x Y y Z z

Samfaster Stafer.

ch (er ch)   ck (ck)   ff (ff)
 fi (fi)   fl (fl)   ll (ll)   si (si)
 sk (sk)   sl (sl)   st (st)   ss (ss)

Tvöfaldar Stafer.

ai (er tvöfaldr a)   ij (eru tvö i)
 ui (er tvöfaldr u)   m̄ (eru tvö m)
 vi (er tvöfaldr v)   n̄ (eru tvö n)

Ad þessum Stöfum er tvöded fast,
 einig þeim, hvar Skak-Striker yfir.

Hlióðs · edur Raddar · Stafer eru;

a e i o u y æ ö

Samhlióðande Stafer talast

b c d f g h k l m n p
 q r s t v x z þ

Islandsk Tala.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9.
 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18.
 19. 20. 21. 30. 32. 40. 43. 50. 54.
 60. 65. 70. 76. 80. 87. 90. 98. 99.
 100. 101. 102. 110. 111. 112. 200.
 300. 400. 910. 915. 940. 1000.
 1782. 2890. 3548. 4621. 5002.
 6033. 7510. 8000. 8902. 9004. 9799
 10000. 23456. 30096. 40001. 69000
 69905. 77075. 80000. 90081. 99999.
 100000. 756809. 598320. 2003506.
 100000000. 768900000.

Pegar tveir eða fleiri Tölustafir eru til samans, þá hefur þá fyrsti til hægri Handar, sem er hin síðarste Tölustafur, sína einfalda Værling: En þann er næstur, þjór Tung, hin þriðje Hundrad, fjórde Pusund, fimte tillýn er Tung Pusundana, sjötte Hundrad eður Hundrad Pusundana, átunde Pusund eður Pusunder Pusundana, attunde Tung Pusundana Pusundana. Til Dæmis: 28. eru tveir Tungar og átta umfrastu. 288. eru tvö Hundrad

Attatýger og Atta. 2890. eru tvö Þusund,
 átta Hundrud og Njattýger. 12895. eru
 tolf Þusund, átta Hundrud Njattýger og
 Fílm. 228950. eru tvö Hundrud, tuttugu
 og átta Þusunder, níu Hundrud og Fímtýger.
 7228950. eru sex Þusunder Þusunda, tvö
 Hundrud tuttugu og átta Þusunder, níu Hun-
 drud og Fímtýger. 19200500. eru nýftíán
 Þusunder Þusunda, tvö Hundrud Þusunder
 og fílm Hundrud.

Minnis Vers

þýtt þessa Tolu, sem kallast einnig Eipbru Tala.

Sig mest merker hinn fyrste,

Mann Tíu kvad annar,

Hundrad þjoder hinn þridie,

Þusund fiórde vel grunda,

Tíu Þusund tel fimmta,

Tel Hundrad Þusund siétta,

Siaunda mier Klerkar kenndu,

Ad kalla Þusund Þusunda.

Romversk Tala.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9.

x.

X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI.
 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16.
 XVII. XVIII. XIX. XX. XXI.
 17. 18. 18. 19. 20. 21.
 XXX. XXXII. XL. XLIII. L. LIV.
 30. 32. 40. 43. 50. 54.
 Lx. Lxv. Lxx. Lxxvi. Lxxx. Lxxxvii.
 60. 65. 70. 76. 80. 87.
 XC. xcix. C. CC. CCC. CD. D. eda
 90. 98. 100. 200. 300. 400. 500.
 10. DC. DCC. DCCC. CM. M.
 500. 600. 700. 800. 900. 1000.
 MM. MMM. lccclccclccclcccl. cclcc.
 2000. 3000. 9000. 10000.
 MDCC Lxxxii. 1 7 8 2.

Hier vid er athugande.

1. Smærre Tala, spyrer framán hina stærre, dregur frá þessare, sem IV. (4. Lx. (40. CM. (900.
2. Smærre Tala, eptir hina stærre, eykur þessa, so sem vi. (6. xii. (12 MC. (1100. MCLviii. (1158.

Tabula Pythagorica.

2 ſumma	1	erit	2
	2	'	4
	3	'	6
	4	'	8
	5	'	10
	6	'	12
	7	'	14
	8	'	16
	9	'	18

4 ſumma	4	'	16
	5	'	20
	6	'	24
	7	'	28
	8	'	32
	9	'	36

6 ſumma	6	'	36
	7	'	42
	8	'	48
	9	'	54

8 ſumma	8	'	64
	9	'	72

3 ſumma	3	erit	6
	3	'	9
	4	'	12
	5	'	15
	6	'	18
	7	'	21
	8	'	24
	9	'	27

5 ſumma	5	'	25
	6	'	30
	7	'	35
	8	'	40
	9	'	45

7 ſumma	7	'	49
	8	'	56
	9	'	63

9 ſumma	9	'	81
---------	---	---	----

Til Skilnings, og so ad greine-
lega, sie lesed, eru þesse Adgreiningar
Merke bröfud, Lesarann til Leidarviðfirs.

1. . Punctur, þijder ad Greinen
sie aa Enda, og er þetta Teikn hid leng-
sta Þagnar Merke.

2. : Colon, er nær þvi eins lange
Þagnar Merke.

3. ; Semicolon, er minna Þag-
nar Merke, enn hin fyrre.

4. , Comma, er hid minnsta Þag-
nar Merke, þa Madur sijted eitt stald-
rar vid, i Framburde Ordanna.

5. ! Exclamatio, Upphroopunar
Merke.

6. ? Qvæstio, Spurningar Mer-
ke, sem setst fyrer aptann sijdarsta Or-
ded i einu Spursmale.

7. * Gyphe, Samteingingar Mer-
ke, syner ad Orded eige samandragast.

8. ' Apostrophus, edur Framm-
ningar Teikn, setst stundum aptan vid

Orden og syner ad, þar vanta Hliood-
Staf, so sem, Allt' H. Messa; 3
Stadenn fører, Allta H. Messa.

9. () Parenthesis, edur Insetning,
þegar inn eru sett til Upplýsingar eda
einhyors Athuga, eitt eda fleire Ord i
samanhengande edur samfeldre Rædu.

Roðrar einfalldar

R e g l u r,

um það, þversu sumer Bókstafir eige lesast i
framande O r d u m.

1. Au lesest sem aa i framande Or-
dum, so sem Saul, (Scul soa Kongs-
ur) Pauk, (Poall) Enn i Islendskum
Ordum, verdur kvædd ad au aňaðhvert
lint, so sem faugur, (fogur) edur fast,
so semauga, (Diga)

2. E fører framaa Samhlioodend-
ur, og þessa Raddar-Stafi, a o u,
aa ad lefast sem R, so sem Catechismus
(Katekismus) Capitule, (Kapitle)

Jacob

Jacob, (Jakob) En þegar T er fyr-
er framann e i y æ, æ þad ad lefast
sem S, so sem Ceremonia, (Ceremo-
nia) Cicero,) Sisero, þad Manns
Nafn) Cyrus, (Syrus)

3. Ph lefest sem F, so sem Pharao,
(Farao) Cleophas, (Kleofas) Philis-
tei, (Filistei) Enn þa ph er i Enda
Orðs, æ þad lefast fyrer p eða f, so sm
Joseph, (Josef eða Josep)

4. Ps i Upphafi Orðs, lefest sem
S, so sem Psalmur, (Salmur).

5. T fyrer framann tvo Hlioodstafi,
þa þad er ei i Upphafi Orðs, lefest sem
s eða ts, so sem Reformatio, (Refor-
matio, Endurboot (Ordinantia, (Or-
dinantia) Pontius (Pontius)

6. R lefest i framande Ordum sem
E, so sem Rgyptaland, (Egyptaland)
Galilæa, (Galilea) Jeremiæ, (Jeremie.

Hier ad auke er athugande Vönd i
Rite og Skrifstofun, sem skiladnar bröf,
öft i prentudum Bókum, i hverjum

Þó heldst framkoma :

1. 2 fyrir aptann samhljóðande
Stafr, lefest sem ut, so sem, Madr,
les Madur.

2. S. eda heil. lefest, heilagur.

3. Þ brófast stundum fyrir st, stundum fyrir st, stundum fyrir ed, so sem,
þezu, les þessu, fæz, les fæst, miz, l. med.

4. Þm, les þeim, sm, les sent, Am,
les Amen.

5. etc. edur 2c. lefest, et cætera,
og þijder : Gleire Ord eige tilleggiast.

6. Rdr. les Rixdalur. S. les
Mark. þ. les Skillingur. R. les Þens-
ingur, (af hverium 12. giora 1. þ.) Th.
les Þund. Lth. Þispund (edur 32. Mer-
kur) Stth. Skippund (edur 20. Þis-
pund) Al. Alen.

7. Upphafs Stafrur samhljóðande,
í Midinu edur Enda Ordins, enkur
ad Helminge Krapt þess sama Stafrs,
so sem, Glogur, les Gloggur, Sæl,
les Sæll, M u R u r, les Munnur.

Ad.

A d f v æ d e n.

Ab	eb	ib	ob	ub	Ba	be	bi	bo	bu
Ac	ec	ic	oc	uc	Ca	ce	ci	co	cu
Ad	ed	id	od	ud	Da	de	di	do	du
Af	ef	if	of	uf	Sa	se	si	so	su
Ag	eg	ig	og	ug	Ga	ge	gi	go	gu
Ah	eh	ih	oh	uh	Ha	he	hi	ho	hu
Ak	ek	ik	ok	uk	Ka	ke	ki	ko	ku
Al	el	il	ol	ul	La	le	li	lo	lu
Am	em	im	om	um	Ma	me	mi	mo	mu
An	en	in	on	un	Na	ne	ni	no	nu
Ap	ep	ip	op	up	Pa	pe	pi	po	pu
Ar	er	ir	or	ur	Ra	re	ri	ro	ru
As	es	is	os	us	Sa	se	si	so	su
At	et	it	ot	ut	Ta	te	ti	to	tu
Ax	ex	ix	ox	ux	Xa	xe	xi	xo	xu
Ap	ep	ip	op	up	Pa	pe	pi	po	pu

 Sign,

S i g n i n g e n.

I Nafne Södur, og Sonar, og
Anda heilags, Amen.

Drottennleg Bæn.

Sader vor þu sem ert að Him-
num. Helgest þitt Nafn.
Til þome þitt Ríke. Ver-
de þín Vilie, so að Jörðu,
sem að Himne. Gef ofö i Þag vort
daglegt Braud. Og fyrergef ofö vor-
ar Skulder, so sem vier og fyrergef-
um vorum Skuldunautum. Og eige
leid þu ofö i Freistne. Geldur frelsa
ofö frá Illu. Þviad þitt er Ríked,
og Mátturefi og Þjorden, um Ald-
ernar, A m e n.

Blessunar Orðen.

Drottenn blesse mig og vards-
veite mig, Drottenn laute sí-
na Afsonu lífsa yfir mig, og
fíe

sie mier mystunsamur, Drottesñ sinve
sinnu Auglite til mjin, og gefe mier
Srid, Amen.

Word. Psalmureñ

syrer Maltid.

Allra Augu vona til þijn Drot-
tesñ, og þu gefur þeim þeirra
Sædu i hæfilegan Tjma, þu
upplytur þine Gende, og sedur allar
lifande Skepnur med þinne Blessan.

Djrd sie Ende Fodur, og Synne, og heilögum
Anda, so sem þun var ad Upphafi, og er en un,
og jafnan, um allar Alder Alda, Amen.

Gud Fader, mystuna þu oss.

Gud Sonur, mystuna þu oss.

Gud heilagur Ande, mystuna þu oss.

Fader vor, þu sem ert all Himn. 1c.

Drottesñ Gud himneskur Fader,
blessa þu oss og þessar þijnar Garfur,
sem vier medtötum til vor af þine myst-
unsamlegre Goodgyrne, syrer Jesum
Christum vorn Drottin og Zerra, Am.

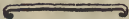
Word:

Þord. Psalmurinn
epter Máltíð.

Það er þér Drottne þviad hann er
góður, og hans Mýskunfeme varir
að Elífu. Hver er þú Góður gefur
Sædu, Kvífsenadenum sitt Góð-
ur, og Ungum Grafnaða sem hann er
talla. Hann hefur einga Lyst að Styrk-
leika Gestis, ekki heldur Þóttan að
noðurs Máns Beinum: Drottne
eru vel þér, þeir sem hann Ottast,
og til hans Mýskunar vona.

Díð er þú Góður, og Sýn, 1c.
Gud Sader mýskuna þú of, 1c.
Sader vor, þú sem ert að Himnum, 1c.

Það er gísum þér þér, Drottinn
Gud himneskur Sader, fyrir Jesum
Christum vorn Heri, og fyrir allar
þínar Gæfur og Velgíorninga, þú
sem lifir og ríkir að Elífu, Amen.

San minne
Catechis=
m u s,

Med utleggingu
 Doct. MARTINI LUTHERI.

Þetta eru Tíu Laga
Bodord Gud s.

Fyrsta Bodord.

Eg er Drottessi Gud þín, þu skalt
 eðle þafa áhæflega Gude fyrer mîer.

Þvad er þad ?

Þad er :

Þier eigum yfir alla Glute fram,
 Gud ad Ottast, hann ad elsko, og æ
 hann einn ad trúa.

Annad Bodord.

Þu

Du skalt ekki leggja Nafn Drottens Guds þíns við Hiegooma, því Drottinn mun ei halda þann Saklausan, sin bróðar hans Nafn hiegomlega.

Hvad er það ?

Það er :

Vier eigum ad Ottast og elska Gud. Eingum eigum vier ills ad bidia i hanss Nafne, eige sveria við það, nie Fiolkinge fremia, eige lívga nie svífkia ; Heldur eigum vier Guds Nafn ad eikalla, i ossum vorum Naudsynium, það ad tilbíðia, losa það, og því Þacker ad giora.

Þridia Bodord.

Minnstu ad helga Zviildar-Daginn Drottens Guds þíns.

Hvad er það ?

Það er :

Vier eigum ad Ottast og elska Gud. Ad vier eige fyrerlittum Predikunena, nie hanss Ord ; Heldur eigum vier það heilagt ad halda, giarnan heyrast það og læra.

Fjordova Bodord.

Heidra

Heidra skalt þu fædur þinn og
Móður, so þier vel vegne, og þu
verder længlífur æ Jörðunne.

Hvad er það ?

Það er :

Bier eigum að Ottast og elsta Gud.
Að vier eige fæderlijtum vora færelldra,
nie þæ sem vfir oss eru bodner, eige þæ
til Reide reitum ; Heildur þæ i Heidre
hofum, þioonum þeim og hliðner siem,
elstum þæ og Biring veitum.

Fimta Boddord.

Þu skalt ecke Mann deyda.

Hvad er það ?

Það er :

Bier eigum að Ottast og elsta Gud.
Að vier eige meidum Holld vors Mæunga,
edur giorum honum Mein i nockru ; Heil-
dur eigum vier honum að biarga og vid-
hiatpa, i ollum þanns Lijfs Maudsynium.

Siotta Boddord.

Þu skalt ecke Goordoom drygia.

Hvad er það ?

Það er :

Bier

Vier eigum ad Ottast og elska Gud.
 Ad vier lifum hreinferduglega, bæði
 Ordum og Verkum, og ad hver einn elské
 og i Heidre hase sína Egta : Persónu.

Síðunda Boddord.

Pu skalt ecke stela.

Hvad er það ?

Það er :

Vier eigum ad Ottast og elska Gud.
 Ad vier eige grippum Goos edur Þenin-
 ga vörs Náunga, edur med fólkskum
 Raup : Eyre edur Underhyggau under oss
 Drögum ; Hældur eigum vier honum ad
 hjálpa, so hanns Goos og Upp : Elde
 ávartest og vardveitest.

Attunda Boddord.

Pu skalt ecke bera falskan Vitnes-
 burd, á moote þínum Náunga.

Hvad er það ?

Það er :

Vier eigum ad Ottast og elska Gud.
 Ad vier eige raanglega limgum nokru á
 vorn Náunga, eige sviðskum, þaktolum,
 edur

edur Ofregium hañ i nokru ; Helldur eigum vier hañ ad affaka, allt gott um hañ ad tala, og færa alla Glute til betra Vegar.

Rijunda Bodord.

Du skalt ecke gyrnast Gws Naunga þjns.

Hvad er þad ?

Þad er :

Bier eigum ad Ottast og elska Gud. Ad vier eige med Glærd, stundum epter Atse edur Fast-Eign vors Naunga, edur under oss drogum med Ofrevarpe Laga og Rettenda ; Helldur eigum vier þar til ad hialpa og styrkia, ad hann hase sitt allt Ofkaddad.

Tijunda Bodord.

Du skalt ecke gyrnast Rviñu Naunga þjns, eige Pioon nie Pioonustu Rviñu, eige Uxa nie Asna, og eckert þad hanns er.

Hvad er þad ?

Þad er :

Bier eigum ad Ottast og elska Gud.

Ad

Ad vier eige burt-tælum edur lofum fræ
vorum Næunga hanns Eigenn-Kvinnu,
Þíoomustu-Þoolf eda Kvif-Þe; Heldur
eigum vier ad caminna og rædleggia, ad
hver og einn sie samt, og æstunde ad
þíona, þad honum skoldugt er.

Hvad seger Gud af øllum þessum Þodordum?

Han seger so i Exodi Bóokar 20. Cap.
Eg er Drottinn Gud þín, sterkur
Vandlætare, vitiande Rænglætes
Sedranna æ Sonunum, i þridiu og
fjórdiu Lttkvísl, þeirra sem mig
hata; Enn gírande Mýskunfeme i
Þusund Lídu, þeim sem mig elsta,
og minn Þodord vardveita.

Hvad er þad?

Þad er:

Gud hóatar þeim øllum Þíinu, sem afvíkta
þessum hans Þodordum; Þvi eigum vier ad
Óttast og hræðast hanns Næide, og edert ad
gíora æ moote hans Þodordum; En þeim øl-
lum, sem þesse hans Þodord halda, losar hann
sine Ræd, Mýskun, og øllum goodum Slutum;
Þar styrer eigum vier Gud ad elsta, trúa þon-
um og treysta, og eptir hans Þodordum gíarn-
ann ad gíora.

Erw

Ervar=Jatningen,
 Fyrsta Grein
 Af Skopunenne.

Eg trwe at ein Gud Södur alnatts
 ugan, Skapara Timens og Jardar.

Hvad er það?

Það er:

Eg trwe, ad Gud hase skapad mig, og
 samt öllum öðrum Skopnum, og ad hann
 hase gefid mier Dnd og Ljfsoma, Augu,
 Eyru og alla Lime, þar med Skin og Skil-
 ningarvit, og ad han öllu þessu enn nu vid
 Magt heildur. Hier til veiter hann mier
 og fyrersier nooglega, og daglega gefur han
 mier Klæde og Skiæde, Mat og Drott,
 Hwög og Heimile, Södur og Moadur, Afur
 og Kvif-Fe, og allt það sem gott er, med
 öllu því eg med þarf til þessa Ljfs Upphelds
 is. Han verndar mig og vardveiter frá
 öllum Skada og Hæska, og öllum illum
 Hlutum. Allt þetta gott veiter han mier,

B

af

af sínne einfiærre, fœdurlegre, guðlegre
Goðgærd og Mættun, æn allrar minar
Gorþenustu og Verðskuldunar. Þyrer
hvæð allt eg ær honum Lof og Þæffer að
giora, honum að þioona og hljóðenn að
vera. Þetta eru vissuleg Sannende.

Munnur Grein

Af Endurslausnæ.

Eg trœve að JEsu Christum,
Son þæns eingetæn, ÞRotten vorn,
hver eð getæn var af heilögum Anda,
fæddur af Mariu Mæyn. þjændur und-
er Pontio Pilato, þrosfestur, deydd-
ur og grafsæn, niðurstie þæn til Zel-
vístis, og að þridia Dege reis þæn upp
fræ Dæðum, uppstie þæn til Himna,
situr nu til Guðs Sœðurs almættugs
þægre Landar, og þæðann mun þæn
þoma, að dæma Lifendur og Dæða.

Hvæð er þæð ?

Þæð er :

Eg trœve, að JEsus Christur sje sænur
Guð af Sœðurnum getæn þyrer allar Alld-

er ;

er; Eijka saður Madur, sæddur af Mariu
Meyu, að hann sie minn Drotten, sem mig
glataðan og fyrerdæmdan Mann hefur
afrekad, endurlest og frelsad, frá öllum
Syndum, Daudanum og Döfulhins
Balde, eige með Gulle nie Silfre, heldur
með sínu heilaga djurmæta Bloode, og
með síne saklausu Þínu og Dauda; So
að eg sie hans eigaenleg Eign, lifa under
hans Balde, i hans Ríke, honum þioone
i eilífu Rættæte, Meinlese og Scalus
híalp; Eijka sem hann er sialfur af Dauda
anum upprisenn, lifer og ríket að Eilífu,
Þetta eru vissuleg Sannende.

P r i d i a   G r e i n

Af H e l g u n e n n e.

Eg tröve að heilagan Anda, og að
sie ein heilög, almennileg, chrísteleg
Kyrkja, Samneyte Heilagra, Syro
gefning Syndanna, Hólosins Upps
risa, og epter þetta Líf, eilíft Líf.

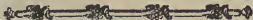
Hvad er það ?

Það er :

D 2

Eg

Eg truve, ad eg gete ecke af siualfs
 mijns eigen Krapte edur Skilninge; truv
 ad æ Jesum Christum min Drottenn,
 edur til hañs komeft; Heldur hefur H.
 Unde, mig, fyrer Gudspiallana Rening,
 kallad og upplyst med sijnum Aftgjosum,
 helgad mig og vidhalded i rettre Trw;
 Ljka sem hañ alla adra Christna Men
 æ Jorðu, kallar, samansafnar, upplysir
 og helgar, og eigne rettre Trw til Jesum
 Christum vardveiter. I hverre Christes
 legre Korkiu, hañ naðarsamlega fyrer
 gefur muer, og ollum Trwudum, dagle
 ga allar Spuder: Og æ efsta Dege
 mun hañ uppvefia mig, og alla Men af
 Dauda, og gefa muer, med ollum Rett
 Trwudum, i Christo Jesu, eilijft Lj
 og Sæluhicalp. Þetta eru vissuleg
 Sannende.

Drottenleg Bæn.

Sader vor þu sem ert æ Himnum.

Hvad

Hvad er þad ?

Þad er :

Gud vill hier med til-leida oss og locka,
ad vier triva skulum, ad hañ sic vor rettes-
legur Fader, og vier hañs sañarleg Børn;
So vier þess heldur med fullu Ervoadar
Trauste meigum hann bidia, so sem good
Børn bidia sinn elskulegann Fodur.

Þ r s t a B æ n.

Helgest þitt Nafn.

Hvad er þad ?

Þad er :

Guds Nafn er sammarlega i siarsu sler
heilagt, þo vier bidium ecke; Enn vier
bidium i þessare Bæn, ad þad einnemi
helgest hier med oss.

Hvernenn skdur þad ?

Nær Guds Ord kenneft rettelega og
hreintega, og vier epter þvi lifum heilags-
lega, so sem Guds Børnum hæfer. Þar
til hialpe oss vor elskulege Fader oð Himn-
um ! En hver sem odruvijse kenneft edur
lifer en Guds Ord biydur, sca vanhelgar
Guds Nafn oð medal vor. Þar sca vard-

veite oss vor elskulege himneske Fader!

A u n n u r B æ n.

Til kome pitt Rijke.

    Hvad er það ?

    Það er :

Guds Rijke kemur að sönu að vorrar
Bænar af fíalsu siet til ; En vier bidium
i þessare Bæn, að það einnig kome til vor.

    Hvernenn skedur það ?

Nær Gud gefur oss sinn heilaga Anda,
sæ oss veiter þa Næð, að vier tröum hans
heilaga Orde, lífum heilaglega hier stund-
lega, enn annars Heims eilíflega.

P r i d i a B æ n.

Verde þinn Vilie, so að Jördu
þin að Himne.

    Hvad er það ?

    Það er :

Guds goodur og næðugur Vilie verð-
ur að Himnum, þó vier bidium ecke ; Enn
vier bidium i þessare Bæn, að hans Vilie
verde hier að meðal vor.

    Hvernenn skedur það ?

Nær

Nær Gud Dnjter og hindrar öll ill
Ræd og vondann Vilja þeirra, sem þvi
vallaða, að Guds Ráfn vanhjelgest, og
háns Ríjke nærer ei til vor að kema; Sem
eru, Diefullen, Heimurenn og vor held-
legur Vilie; Heldur styrker hann oss, og
stöðuga gíorer, í sínum Ordum og í
Tröfne, allt til vorra Öfiloka. Þetta er
háns myskunsamur og goodur Vilie.

Þ i o r d a B æ n.

Gef oss í Dag vort daglegt Braud.

Hvad er það ?

Það er :

Gud gefur að sonnu daglegt Braud,
jafnvel vöndum Mönum, Þó vier bidium
eðfe; Enn vier bidium í þessare Bæn, að
hann láte oss vort daglegt Braud vidur-
kenna, og með Þaðlæte til vor medtaka.

Hvad kallast daglegt Braud ?

Það kallast allt það, sem naudsýnlegt
er til þessa Lífs Þiargar; Sem er: Mats-
ur og Dryckur, Klæde og Sklæde, Hús
og Heimile, Fodur og Engiar, Kvif. Þes-

nadur, Gof og Þeningar, good Egta-
 Persona, hljiden Børn, döggt Þíoonuflur-
 fook, tröer og froomer Þfirmenn, good
 Almöganns Stioorn, hagstæd Bedne-
 mitta, Fridur, Heilbrygde, Sidseme,
 Heidur, gooder Biner, tröfaster Ræ-
 grannar, og allt annad þessu líkt.

Þ i n t a B æ n.

Syrergef ofo vorar Skullder, so
 sem vier og syrergefum, vorum
 Skulldunautum.

Þvad er þad ?

Þad er :

Bier bidium i þessare Bæn, ad Fader
 vor himneffur vilie ei alijta vorar Synð-
 er, so han, fyrer þeirra Skulld, vilie eige
 veita ofo vora Bæn (þvi vier erum allra
 þeirra Hluta Dnaakleger, sem vier hann
 umbidium, og hofum eige þad verðskulld-
 ad) heidur ad han vilie ofo þad allt gefa,
 fyrer sijna eigenlega Mard ; Þvi daglega
 fönðgum vier, og forþemmum ei annad enn
 Straff. So villum vier og einnig þar i
 moot

moot fyrergefa af Hiarta, þeim sem oss
 ær moote briota, og giera þeim gott, sem
 við oss misgiera.

Síttá Bæn.

Lige innleid þu oss í Sreistne.

Hvad er það ?

Það er :

Gud sreistar að sonnu einkis Manns ;
 Enn vier bidium í þessare Bæn, að hann
 vilie vernda oss og varðveita, frá Andskot-
 ams, Heimsins og Hóldsins Vielum, so
 vier hropum ecke, frá þeirra Tilteiging,
 í Bantro, Drænting, edur adrar storr-
 Synder og Lofu ; Og þó vier freistunsk
 af öllu þessu, þá láte hann oss um síðs
 er yfirvinna og Sigrenum hallda.

Síunda Bæn.

Helldur frelsa oss frá Illu.

Hvad er það ?

Það er :

Hier bidium vier alls í einu í þessare
 Bæn, að Gader vor hinneffur frelse oss
 frá öllu Illu, til Lífs og Sælar Fars-

sældar og Heidurs ; Og ad síðurstu,
þá vor Dauda-Stund er kómen, gefe
hann oss goðdenn Afgæng, og take oss
mýskunsamlega til sín, vor þessum Eym-
dar-Dal, inn i Hinnarijke.

A m e n.

Hvad er þad ?

Þad er : Ad eg skal vera fullvís, ad
þessar vorar Bæner síu vorum himneska
Fóður þacknæmlegar, og af honum
heyrðar ; Þvi hann hefur síalsur ský-
ad, ad vîr skyldum með sóðdenn Hætte
bíðia, og hefur losað, ad hann vilde oss
bænhefva. A m e n ! A m e n ! Þad
er : Já, saðnarlega, þad skal so vera.

*****

S a c r a m e n t u m

heilagrar Ekijrnar.

Syrsta Spurning.

Hvad er Ekijen ?

Ekijnen er ecke einsamallt Vatn, heid-
ur

ur er hun þad Batn, sem samañ er reirðt og bunded, med Guds Bodorde, og med Guds Orde er samteingt.

Hvert er þad Guds Ord?

Þad vor Herra JEsus Christus sagde hia Matthæum i 28. Capitula: Sared wt uñ allañ Heimeñ, Keñed øllum þoodum, og skjred þær i Nasne Sødur, og Sonar, og S. Anda.

Auñur Spurning.

Hvad wtvegat oss og veiter Skirnien?

Hun wtvegat oss og veiter, Fyrergerfning Syndaña, fressat oss fra Daudanum og Døstenum, og gefur þeim øllum eilijfa Scaluhialp, sem trua þvi, sem Orden Guds og Fyrerheiten losa.

Hver er þau Guds Ord og Fyrerheit?

Þau vor Herra JEsus Christur segat hia Marcum i 16. Cap. Hver hann truar og verdur skjurdur, sat skal hoospenn verda, en hvor hann ecke truar, sat skal verda fordæmdur.

Þriddia Spurning.

Hvernig mátt Batnid orka so veglegra Sluta?

Batned mátt aldrei slíks orka, heldur veiter það Guds Ord, (hvert ad er i og med Batnenu) og Erwen, hver ad þískum Guds Ordum i Batnenu truver; Þvi fyrer után Guds Ord, er Batned einsamallt Botn, enn eingen Skjirn; En þegar Guds Ord samlagast Batnenu, þa er það Skjirn. Það er naðarfullt Þíffins Batn, og Endurgetningar Lang i heilögum Anda, so sem Þeall Þostule seger til Titum i 3. Cap.

Epter hinc Þýstunseme hefur Gud oss boolsu giordt, fyrer þann Endurgetningar Vatns Saa, og Endurnyum heilags Anda, hverium hann hefur nooglega iðhellit yfir oss, fyrer Jesum Christum vorn Lausnara, so vier rettletter fyrer hanns Radd, yrdum Erfingiar eilífs Þífs epter Þoneane. Þesse Ord eru sonn og trivannleg.

Siioorda Spurning.

Þvad merker þvilíft Vatns Skjirn?
 Þun merker það, ad þa hinn gamle
 Adam

Adam i oss, at daglega að drekkaft og deydaft, fyrir Ydran og Yfirboot, með öllum Syndum og vondum Gyrdum; Og síðann daglega framkoma og upp áttur rijsa einn nýr Maður, sá ed lifa skali Rættlæte og Heilagleika fyrir Gude æfínnlega.

Hvar stendur það skrifad ?

St. Páll segr til Róm. i 6. Cap. Vær erum jafnabæð með Christo, fyrir Skíjenena i Daudann, að líka so sem Christus er uppvakið frá Daudum, fyrir Dýrd Góðurfsins, so eigum væð að ganga i Endurnijungu Lífsdaganna.

Sacramentum

hetlags Altaris.

Sýsta Spurning.

Hvad er Sacramentum Altaris ?

Sacramentum Altaris er sannarlegt Holld og Blood Drottens vors Jesu Christi, under Braude og Býjne, af hon-

um ficalfum Jesu Christo innsett, ofö
Christnum Monnum ad eta og drecka.

Þvar stendur þad skrifad ?

So skrifa þeir heilögu Gudspiallameñ,
Matthæus, Marcus, Lucas og St.
Páll: Vor Herri Jesus Chri-
stus, æ þeirre Natt, sem hann for-
ræðenn var, toók hann Brauded,
giorde Þacker, og braut þad, og gaf
sijnum Læresveinum, og sagde: Tak-
ed og eted, þetta er minn Lijfame,
sem fyrer yður verður geseñ. Gior-
ed þad i minna Minning.

Sömuleides, epter Rvöldmañs-
tjiden, toók hann Kaleikenn, giorde
Þacker, gaf þeim hann, og sagde:
Drecked aller hier af, þetta er Ka-
leikur hins nija Testamentis i minnu
Bloode, sem fyrer yður wthellest, til
Fyrergefningar Syndanna. So
opt sem þier giorð þetta, drecked
þad i minna Minning.

Runnur Spurning.

Þvad

Hvad flodar oss með foddan Hætte að eta og drekka hær af ?

Það tvöfja mæ þesse Orden, sem hær standa: Syrer yður gefst og wthellest til Syrergefningar Syndana. Þvi að sonnu veitest oss og gefst, syrer þesse Orden, í Sacramentenu, Syndana Syrergefning, eilíft Líf og Sæluhjálp; Þvi að hvar Syndanna Syrergefning er, þar er einnig Lífed og Sæluhjálp.

Þridia Spurning.

Hvernun kann líkamleg Berging að verfa so mikla Glæta ?

Berging Brauds og Vins verkar þóð í eingan Mæta, heldur þau Orden, sem hær standa: Syrer yður gefst og wthellest til Syrergefningar Syndana. Hver Ord að etu hær líkamlegre Bergingun, so sem Hofud: Sticke í þessu Sacramente. Hver sem þessum Ordum tróer, sá odlast allt það, sem þau innehalda og uppa hljóða, sem er Syndanna Syrergefning.

Sioorda

Sioorda Spurning.

Hver neyter þessa Sacramentis mállega ?

Ad fasta, og sig líkamlega þar til að búa, er að sonnu good ytre Síðseme ; Enn sá er sánnarlega mállegur og vel skickadur, sem Trúna hefur á þessum Ordum: Syrer yður gefit og wthell-
est til Syrergefningar Syndanna. Enn hver sem ecke tróer þessum Ordum, og esar þau, sá er Dímállegur ; Þviad Þetta Orded : Syrer yður, krefur fullkomlegrar Trúar í Hiartanu.

Skrifta Mælen.

Minn kære verduge Fader i Christo ! Eg bid yður gjar-
nañ, að þíer vilíed vírdast til að heyrja míjna Tætning, og hugga mig med Guds Orde, og segja míer Syrergefning mína
Synda

Synda, i Jesu Nafne.

Eg aum og syndug Mañeskia,
 janta almannatugum Gude, og öll-
 um hañs Stoormerkium, en eg
 afneita Giandanum og öllum
 hañs Svikum og Vilum. Hier
 med medkeñe eg mig, fyrer Gude
 og ydur, miñ kære Fader, ad eg
 hesi allskyns Synder gjort, til
 Orda og Verka, og vondra Hug-
 renninga, alla minna Lijfsdaga, i
 moote minnum himnestum Sta-
 para, hañs Vilia og Bodord bro-
 ted: Þvi medkeñe eg mig, hina
 syndugu stú og svírvirdelegustu
 Stepnu, sem verda ma, bæde fy-
 rer Gude og Mönnum. Vil eg
 nu fegen allra minna Synda yd-
 rast, aflanta og vidsíar, med rettre
 Trú og Trauste, Guds Myrkun-
 ar

at mier vonande, af øllu Hiarta, fyrer Verðskuldan og Medalsgaungu hans kiera Sonar Jesu Christi, mijns Lauðnara. Yður bid eg að hugga míjna breiða Samvitku með Guds Orðe, og segja mier mínar Synder kvíttar, í Jesu Nafne.

Annar Skriftagangur.

Kjære Fader í Christo! Eg aum sýnduð Mánestja, jatta fyrer Gude og yður, að eg er ei alleinasta í Syndunum getenn og sæddur, heldur hese eg einnenn, með mínum syndsamlegum þáttum, Ordum og Gjórdum, forskuldad Guds Reide og Oblíðu, þar með tímanlegt og eilíft Stráff, Dauda og Syverðæming. Yðrar mig nú af Hiarta allra minna Synda, og leita Trausts og Lífns

Lífnað i bloodugum Lindum Drottens minns Jesu Christi, sem fyrir mig er þjandur og dæni : Hvers vegna eg bið yður i Guds Stad, eftir Mindugleika yðar Embættis, að segja mér minna Synda Kvittan og Syrergesning i Jesu Nafni, og með þessum mér þa lífsfróptugu Sædu Jesu Christi Lífama og Bloods. Eg vil gjarnast kappkosta, með Gjalp og Adstod G. Anda, að sía við Syndunum framveges, og minn Lifuad betra og bæta, þar til Gud gefi mér sína Nað, i Jesu Nafni, Amen.

~~~~~

Morgun Bænen.

Þacker gjöre eg þíer minn himneske Fader, fyrir Jesum Christum, þínn elskulegson, minn Drottinn, að þu hefur mig að þessare Drottinn, fyrir öllum Skadda og Hæska verndad og varðveitt : Eg bið þig, að þu vilir mig að þessum Dege
og

og einn varduaita, fyrer Syndum, og
 ellum illum Hlutum, so ad allur min Efs-
 nadur og ell min Berf mættu þier vel
 þecknast, þviad eg befala min Efskama og
 Soal, og allt það eg hafi i þijnar Hendur.
 Þinn H. Engell sie þið mier, so ad þið hið
 vonde Dvin, fæ eckert Bald yfir mier.

K v o l d   B æ n e n .

Þacker giore eg þier min hinnefte Gads-
 er, fyrer Jesum Christum þinn elskulegast
 Son, min Drotten, ad þu þesur mig æ
 þessum Dege naðarsamlega verndad og
 varduaitt. Eg bið þig, ad þu vilier fyr-
 ergesa mier allar minnar Synder, sem eg
 hafi æ þessum Dege raanglega giort og
 framed, og ad þu vilier mig æ þessare
 Noottu naðarsamlega varduaita; Þviad
 eg befala mig, minn Efskama og Soal
 i þijnar Hendur. Þinn H. Engell sie
 þið mier, so ad Diosullenn fæ eckert
 Bald yfir mier, Amen.

Ungs

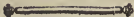

Ungmennna Bænarkoru a Morgna.

J

 þínu Nafne upprafnadur,
 Er eg, JEsu Gud og Madur.
 Lof þu þær fyrer Líf og Glæde,
 Líkamans Heilsu, Sot og Sæde,
 Og allt það þín Öpreytt Míldi,
 Numum míer til leggja villde.
 Þú eg þig, minn blýðe Zerra,
 Blessan þína ei lat þværa.
 Gegdan minne a hvörum Þege,
 Haldtu a sönnum Þygða Þege.
 Lat mig niota Ungdóms Ara,
 Er þu barst i Mamndoom Klara.
 Gef uppræde JEsu mína,
 Ande þinn, fyrer Verkan þína,
 So i Otta og JEsu þinne,
 Avört goodann færa kynne.
 Glýðne Tryggð og Tröna þarta,
 Tendra og nær i mínu Þarta,
 Ad míer so med Aldre hrönum,
Auk

Auðfest Nard hia Gude og Møðrum.
 Heims og Satans Hrekkia Snorum,
 Grynd frá mier, so ei Övrum,
 Mig Ögiætenn i sier feste,
 Þdur drage i Synd og Leste.
 Vernda mig frá Voda þllum,
 Vondum Þauda og Slisa Söllum,
 Englar þijner að mier giæte,
 Þingum so eg Meidslum mæte.
 Mitt Verklag og Mýskun þijna,
 Mier lait vera Unun mija.
 Auð mier Skilning Orða þinna,
 Þru þau Lampe Soota minna.
 Gef mier jafnann Gott að læra,
 Goodlyndum við alla vera,
 Þarfærum i Velgengninne,
 Þongoodum þo Kauner finne.
 Livsi Jesu! Með Lijfe og Þndu,
 Legg eg mig i þijnar Þendur,
 Þar vil eg frís að Lyktum lenda,
 Lofaður þiertu utann Þnda.

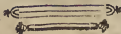

Ungmennanna Bænarkorn að Kvöld.

Nu vil eg enn í Nasne þínu,
 Narduge Gnd, sem lietter Þínu,
 Mier að minne Hvílu halla,
 Og heidra þig fyrir Gæðstu alla,
 Þaða af þier að þessum Dege,
 Því er skyldt eg gleyme eige;
 Enn það ma eg annur jarta,
 Angre vafinn sjta og grata,
 Moodgad hafi eg margfaldlega,
 Milde þína guddoomlega.
 Utsliett minnar Synder svartar,
 Sundurframed læfna Garta,
 Afsveged í ædsta Gloode,
 Endurlausnarans Jesu Bloode,
 So eg kvittur sosti í Gride,
 Saul og Liif af Engla Lide,
 Umfrjngd, Satans Illstu Greffe,
 Ögn og Slægder finne eðle.
 Blessa Gws og Hvílu mína,
 Gíastod lat mig merkia þína,

þa

Þa mun Afookn illra Anda,
 Zi þid minnsta kunnna að granda.
 Lat mig þenkja að þessu Kvæde,
 Það eg lifi í veiflu Holde,
 Brothætt Gler og Boolan þunna,
 Brotna snart og biadna kunnna,
 Þu einn Gud skalt þar um ræða,
 Þinnar kunn eg að Þyr Næðar,
 Af minns Hiarta innsta Grunne,
 Andvarpa og bið með Munne:
 Þegar eg skal seinast sofa,
 Sál viðskilur, Sístred dofnar,
 Hiartans Sæder, í Hændur þinnar,
 hverfa lat þa Öndu minna,
 Hold í Jörðu hægt lat blunda,
 Helgra so það biðde Sunda,
 Og upprifinn að eg vilje,
 Inn með þér í Himnaríke,
 Þar mun eg Þusund þættir færa,
 Þér sé Loftgiörð, Þrijs og Þra.

eum Besigne nu, þvets Þerndar Jend ofis
 Jists og Þarðeistu einn, so eingenn
 þungu þendre, þvete Besnur mie Menn.
 Mottens þa: Þalde þrofa, þverum
 þu: Þege æ, þal vor Besullan auga
 þaparans fjrer Þersen þa, veite þa
 þn þnð, að vte fjnnum i Þrd, vots
 þioðustu vanda, med Þieding alre nu.
 þ þig ænd losa, Þ Jesu i Þud og Mrañ,
 þier þugun þafa, þvad sem til falla kann.
 þid ofis æ lustru Þege, lusenarne þade ænt
 þag, so eðert Þþapp mege, þfarsalla þnð
 þat Þlag. Þif ofis i Þaðum neþra, not
 þrat Þþessnar, sem þu vteðst ofis veita,
 þots Þiffs þrand þurfnar. Þierðeles um ofis

að eg mege,
 Þ Mott
 einn leattu of
 þaan þit lied.
 þinum, þro
 vots þulling
 þifs medann
 þierwið endað
 med Mðollu

Þaugan

Þ Þrd þe
 allshattil
 þin þaust
 þirðar þu

mier og sege kvitt. Sonar þýnð signud.
 sin haur leid fyrir mig, þætt þesur M.
 minna, minn Gud, enn fridstult þig.
 mig. Eynden mæde, opt þem tilfalla fann
 Audlegdar Gæde, ofskade mæ hann.

Þakande Berndar Muga, virdstu,
 þesur mætt, i Noott so eingenn Mæga, þ
 kunne falla þier, Hicallpen þinn þia mætt
 þinnest æ alla Lund, ofþ þinn Þorn æd þie
 einkum æ Dauda Stund. Þerra Gud
 ofþ kenda, þia þier til Ellisþar, þæ þesur
 þor Enda, Eja þærum vier þar. Amen

Laugardags Morgun Psalm

Lon, Mafab. upp, þvi ofþ þesur ein Mafab.
 ofþur under þesum. Amen

og þeitte
 so vard ofþ

þie Dýrd

Dell Christi Gudur upprissande, einn
Bald, Durd, Magt, Gidur, Gidur.

vegsame hett : fngiande, af Diartar
Gode, beitest Gude med satum Gidom

R

em Endurlep-
alla eg enn til
rauda, bitra
ou mier svitta
nu, D minn
essum Dege,
ad

